WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 39 26 SEPT. 1964

„Ha, Donald!" riep Goofy, dwars over de straat. Hij zeulde met een groot pak en hij probeerde een gewichtig gezicht te trekken.
„Ha, Goofy!" riep ik terug. „Wat heb je daar?"
Goofy stak de straat over. „Een hengel!" zei hij stralend. „En een spade!" — „Wat ga je daar mee doen?" vroeg ik verbaasd. Goofy verzint altijd de wonderlijkste dingen. „Vissen!" zei hij. „Met die hengel ga ik vissen vangen en met die spade ga ik wormen vangen! Vissen bijten het best in wormen, zie je? En die moet je 's avonds uit de grond schudden met een schop!"
„Oh," zei ik. „Nou ik wens je veel succes ... eh ... een goede vangst, zullen we maar zeggen!"

Een paar dagen later kwam ik Goofy weer tegen. „En, Goofy, heb je veel vissen gevangen?" vroeg ik.
Goofy's wangen kregen een verdacht rode kleur. „Eh ... tja ... ziet u, ehm ... Ikke ... ik had me verslapen!"
„Verslapen?" — „Ja, want ik zou immers wormen vangen, de avond tevoren? Nou, ze wilden niet bijten. Ik ben tot midden in de nacht doorgegaan met op wormen te jagen, en toen had ik er nog maar twee gevangen! De volgende morgen was ik zo moe, dat ik me versliep! Ikke ... ik ga nog wel eens met Mickey vissen en dan kóóp ik wormen ..." — „Dat lijkt me een verstandig besluit," zei ik. „Dan heb je tenminste kans dat je nog een vis vangt ook ..."

OOM DONALD

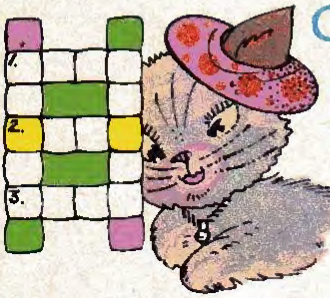

Onze prijsvraag Nr. 39

Van links naar rechts invullen: 1. dier met stekels op de rug; 2. 1/1000 kg; 3. lichtpaars.
In de open hokjes van de linker kolom moeten nu nog de letters h-o-e-n ingevuld worden; in de open hokjes van de rechter kolom de letters r-a-a-k. De volgorde van deze twee groepjes letters moet je zelf proberen te vinden. Doe je het goed, dan lees je van boven naar beneden in de linkerkolom de naam van een stad in Twente en in de rechter kolom de naam van een stad die bekend is om zijn kaasmarkt. Schrijf beide plaatsnamen op een briefkaart en stuur die vóór 1 oktober aan **Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam.**
Vermeld duidelijk je naam en adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 39". Veel succes!

PRIJZEN

Eerste prijs: een barloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

Opletten allemaal

De winnaars van prijsvraag nr. 32 zijn:
1e prijs: harlinge: E. Nierkens, Jacobuslaan 11, H. Landst., **Nijmegen.**
2e prijs: bonwdoos: J. P. Struiving, Noorderesweg 29, **Zuidwolde.**
3e prijs: badmintonspel: M. Dekker, **Utrecht;** D. de Ruiter, **Garderen;** G. en T. Kuiper, **Schaesberg;** M. Blans, **Den Haag;** J. de Kok, **St. Philipsland;** R. Kappert, **Goor;** I. Bruinsma, **Hieslum bij Bolsward;** J. Bieleveld, **Deventer;** A. Hoekstra, **Amsterdam-W.;** L. Caré, **Zeist.**
Rad: G. Knoppert. **Ermelo;** H. Cats, **Bergen op Zoom;** J. v. d. Voorde, **Vlissingen;** S. Poepjes, **Borculo;** J. Braun, **Rotterdam;** T. Bos, **Appingedam;** R. v. d. Lugt, **De Lier (Z.H.);** E. Kelmpema, **Oranjewoud;** T. Manders, **Belfeld (L.);** G. Boomsma, **Nw. Niedorp;** I. v. Venetiën, **Bussum;** J. Joling, **Assen;** W. Hazelaar, **Lisse;** G. v. Bodegraven, **Schagerbrug;** Mieke Wolthuis, **Culemborg;** W. v. d. Bogaard, **Tilburg;** C. v. Grieken, **Elst (O.B.);** N. Hoogstad, **Vlaardingen;** A. Rozema, **Haaksbergen;** U. Geimer, **Drunen (N.B.).**
De oplossing ven prijsvraag nr. 37 luidt: **BEZEM.**

ONS ZIEKENLIJSTJE

Mariaa Soermaus is 10 jaar en moet nog een tijdje in het sanatorium blijven. Ze spaart filmsterren, maar ook gewone kaarten en briefjes zijn welkom. Haar adres is: San. Dekkerswald, Margrietpaviljoen, Groesbeek.
Tilly van Hoesel is 14 jaar en is al een tijd ziek. Ze spaart speldjes en kaarten. Haar adres is: Akkerstr. 149, Tilburg.
Wessel Schuurmaa is 7 jaar en is al een poosje ziek. Wie stuurt hem eens 'n kaart? Zijn adres is: Tijlswegje 3, Hasselt (Ov.).
Willy Geurteu is 17 jaar en moet nog een tijdje in een sanatorium liggen. Hij spaart sigarebandjes en postzegels. Zijn adres is: Sen. Hornerheide, dr. Poelspaviljoen 2 Oost, Horn.
Anja Willemsen is **10 jaar.** Zij moet nog een hele tijd in het gips liggen. Ze spaart foto's van Anneke Grönloh en de Beatles. Haar adres is: Elft 1, Hippolytushoef.
Lydia Mulder. Brunssum, bedankt alle kinderen die haar een brief of een kaart hebben gestuurd, heel hartelijk.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

FRANS KLEINPENNING, ALMELO. Nu sta je dan toch in de **Donald Duck,** Frans! Je ziet dat je geduld is beloond! Maar waren het echt zoveel brieven die je hebt geschreven?

JOSJE SCHONAGEN, LEIDERDORP. Nee, Josje, ik hang ze niet allemaal boven mijn bed. Zo'n grote kamer heb ik echt niet! Maar ik ben toch altijd erg blij met de tekeningen die ik krijg, en ik bekijk ze altijd heel goed!
ANNEKE VAN DE BORN, BODEGRAVEN. Ik vind het altijd fijn als de kinderen mij schrijven dat ze de **Donald Duck** met plezier lezen. Ik ben ook wel eens in de Efteling geweest. Het is erg leuk, vind je ook niet? Dag, Anneke!
EVA DEKKERS, DEN HAAG. Het is altijd erg moeilijk om met de wensen van alle kinderen rekening te houden en daardoor komt het dat er wel eens een verhaal in de **Donald Duck** staat dat jij niet zo leuk vindt, maar dat andere kinderen juist erg mooi vinden.
HUIB KEYNER, DEN HAAG. Als ik jouw brief zo lees, krijg ik de indruk dat jij echt van sport houdt. En vooral van sport die met water te maken heeft zoals zwemmen en vissen!
MIEKE VAN WANROOY, EIBERGEN. Kwik, Kwek en Kwak zijn ongeveer net zo oud als jij, Mieke! Heb je een fijne vakantie gehad? Ik hoop dat je ma daar toch nog eens een briefje over schrijft, ook al ben je dan niet „zo'n kel" in 't schrijven!

Jullie mogen me schrijven zoveel als jullie willen, maar vergeet dan niet, duidelijk je naam en adres op de envelop te zetten en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Mijn adres is: Postbus 792, Amsterdam.

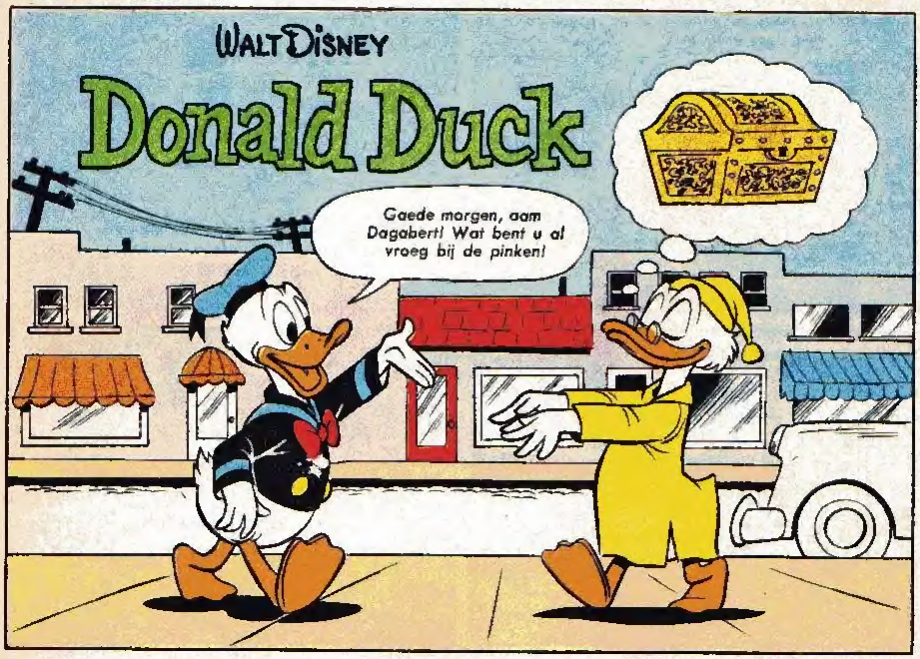
WALT DISNEY
Donald Duck
Gaede morgen, oom Dagobert! Wat bent u al vroeg bij de pinken!

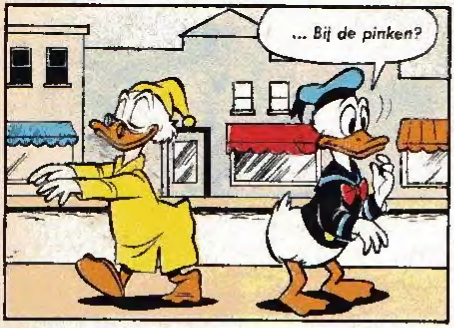
... Bij de pinken?

Hé, hij slaapt nog! Wat is dat nau?

Hé! Oom Dagobert! U bent aan het slaapwandelen!

Oei! Je mag een slaapwandelaar niet wakker maken, zeggen ze altijd!

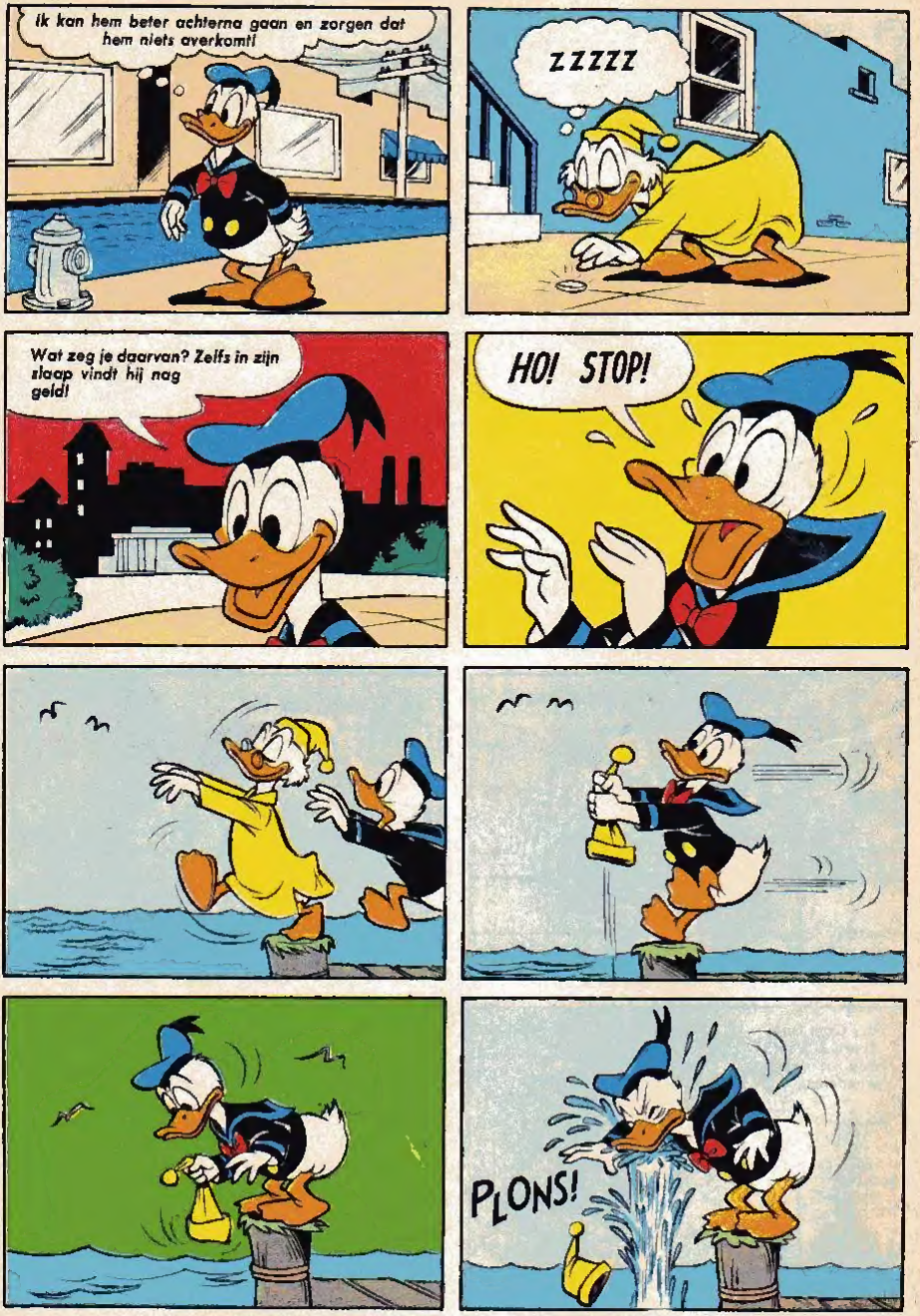
Ik kan hem beter achterna gaan en zorgen dat hem niets overkomt!
ZZZZZ
Wat zeg je daarvan? Zelfs in zijn slaap vindt hij nog geld!
HO! STOP!
PLONS!

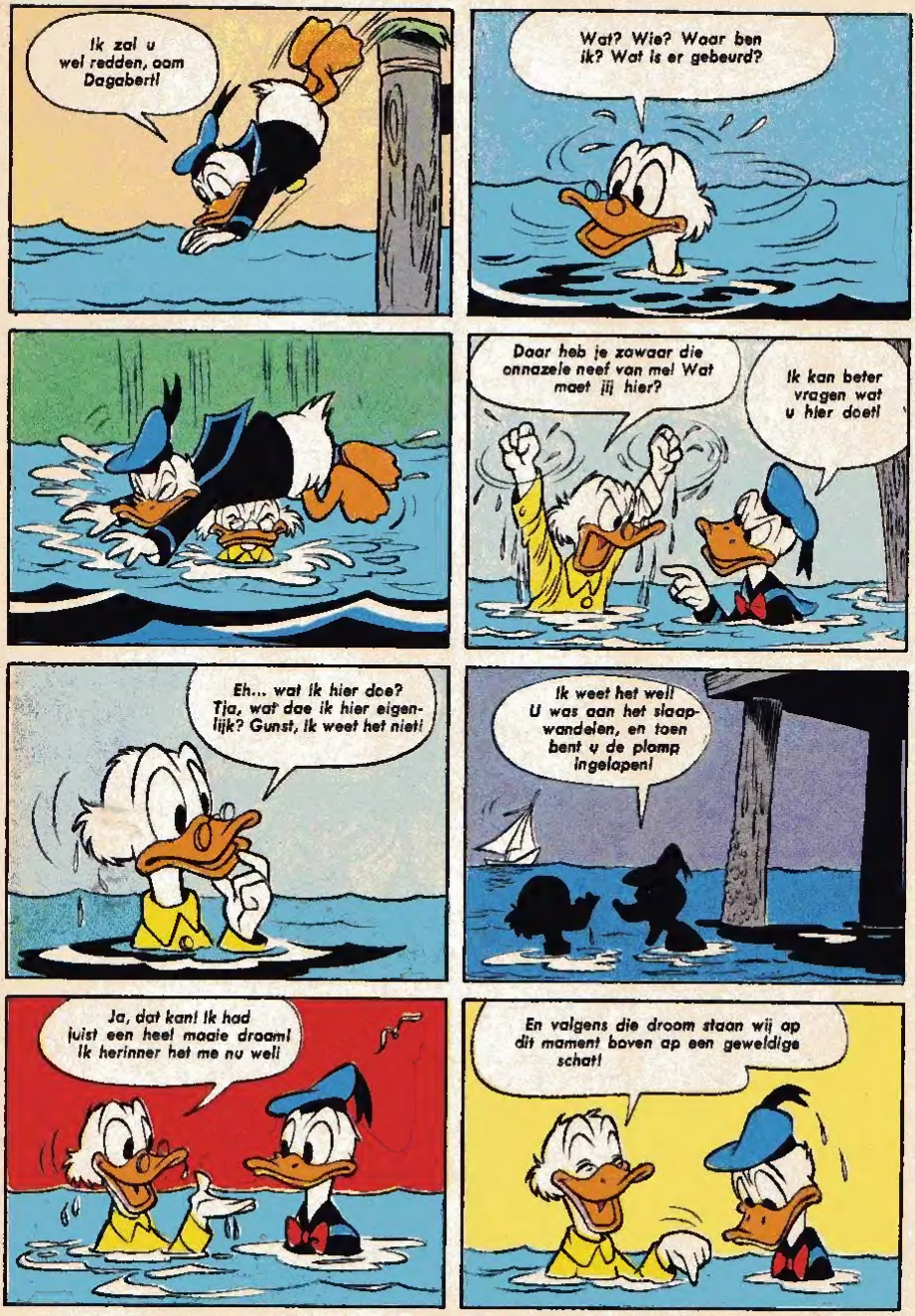
Ik zal u wel redden, oom Dagobert!
Wat? Wie? Waar ben ik? Wat is er gebeurd?
Daar heb je zawaar die onnazele neef van me! Wat maet jij hier?
Ik kan beter vragen wat u hier doet!
Eh... wat ik hier doe? Tja, wat doe ik hier eigenlijk? Gunst, ik weet het niet!
Ik weet het wel! U was aan het slaapwandelen, en toen bent u de plomp ingelopen!
Ja, dat kan! Ik had juist een heel mooie droom! Ik herinner het me nu wel!
En volgens die droom staan wij op dit moment boven op een geweldige schat!

Wel, alle mensen! 'n Schatkist!

Nau, wat zie je? Ik wil geen natte haren krijgen, dus zeg het maar!
We staan op een schatkist! Wat een droom!

Ik ben blij dat je hier bent! Ik kan je hulp best gebruiken!
Ga gereedschap halen om die kist aan land te hijsen — ik heb hem gevonden en dus is hij van mij!

Maak u maar niet bezorgd! Geen mens komt het te weten!
Maar zorg ervoor dat niemand te weten komt wat wij aan het doen zijn!

We zijn niet nieuwsgierig, maar we vragen ons toch af waarom u en Dagobert Duck daar zo in het water stonden!
Oh, nee!

Oh, het is niets bijzonders, hoor! Wij nemen 's morgens vroeg altijd een frisse duik in het water, met kleren en al!

Oh, wee! Dat klinkt niet erg aannemelijk! Het klinkt ronduit gezegd gek!

Ik denk dat daar iets bijzonders aan de hand is! Als Dagobert Duck er iets mee te maken heeft, betekent dat dat het om geld gaat!
Ik hoop maar dat niemand iets in de gaten heeft!

Hou jij Dagobert in de gaten, dan zal ik eens zien wat die andere Duck uit gaat spoken!

Ik heb zo'n vreemd gevoel — alsof ik gevolgd wordt!

Intussen...
Ik zal eens goed in dit zaakje duiken terwijl mijn broer op die Duck let!

Is alles in orde met u, meneer Duck?

Aha! Het is precies wat ik dacht!
Het lijkt me wel erg koud!
En dat om deze tijd van het jaar!
Waar staren jullie zo naar? Kijk voor je! Kan lemond dan niet rustig een bad nemen?

KUSTWACHT
En jullie ook, vort, weg! Als ik hulp nodig heb, zal ik je wel roepen!
Ik krijg er geen beweging in!
Waar blijft die stomme neef toch? Ik krijg het kaud!
Kom op! Wat is dat voor zaakje waar jij en Dagobert mee bezig zijn? Nou?
Oh! We-we waren alleen maar wat aan het paotje baden! Heus! Slik!
Ja, dames en heren, Dagobert Duck staat nog steeds in het water, met zijn kleren aan — niemand schijnt te weten waarom hij dat doet!
TV

Hé! Kwik, Kwek! Kom eens kijken wie er op de televisie is! Je raadt het nooit!

Gunst! We kunnen er beter even heen gaan!

Oh, nee! Het getij keert! Het wordt eb! Uitgerekend nu!

Waarom is iedereen ineens zo opgewonden?

Er moet iets mis zijn gegaan! Maar wat?

Oh nee!
Hierbij verklaar ik, Dagobert Duck, dat ik de volledige rechten op deze schat, die ik heb gevonden, opeis!
Oh, nee, dat gaat niet daar! Ik was hier het eerst!
Oh, nee, dat gaat niet door! Dat is de kist waarmee wij zeerovertje spelen!
Kist waarmee ze zeerovertje spelen?
KEIEN!
Later...
Slaapwandelen is er voor mij niet meer bij! Jij komt morgen terug en laat me eruit!
Goed, oom!

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Wat zit je hier nau te doen? Waarom ga je de biggetjes niet voor me vangen? Dat had ik je toch duidelijk genaeg gevraagd?
Maar vader, ik moet leren!
Bah! Je hebt al die rommel heus niet nodig om een paar malse varkenslapjes op tafel te brengen!
Maar vader, wij moeten veel meer leren dan u toen u zo oud was als ik!
Was dat wat ik leerde soms niet goed — of slecht — genaeg?
Dat is het niet, vader! Maar we moeten ook heel AN-DERE dingen leren!
Ga maar eens zitten, dan zal ik u eens een voorbeeld laten zien. We zijn nu bezig met een les over magneten! . . .
Magneten?
Een magneet is een ding dat andere voorwerpen aan kan trekken!
Zoals de drie biggetjes?

Er bestaat een steensoort die magnetiet of ook wel zeilsteen heet. Die steen trekt zichzelf aan en ijzer en staal . . .
Ik heb hier een kleine magneet. Ziet u hoe de magneet de spijker aantrekt? Die spijker móét die kant wel op, hij kan niet anders!
Wel wel, kijk eens aan!
Maar er komt nog iets bij. Iedere magneet heeft twee kanten, polen worden die genoemd .
Dat geeft niet! Ik heb aan één kant wel genoeg!
Ik heb een idee!
Wat gaat vader nu weer doen?
HANDIGE HARRY repareert alles!
Ik moet wat van dat spul hebben! Handige Harry weet vast wel hoe hij dat moet maken!
HARRY
Ik wil twee van die staven hebben! Ik maak één aan een karretje vast en de andere houd ik zelf. Zij trekken elkaar aan .
Het is niet za'n eenvoudig karweitje; het zal je nogal wat gaan kosten .
Dat zal ik wel betalen, maar ik heb nu net geen geld meer!

Je kunt het verdienen door mijn tuin schoon te maken! Ik heb ze over een uurtje wel klaar!
Dat is precies lang genoeg om dat karretje te bouwen! Ik heb planken genoeg!

Wat bent u aan het doen, vader?
Ik maak een karretje voor je vriendjes, de drie biggetjes!

Weten ze dat al?
Nee, nog niet! Go maar naar ze toe en vertel ze dat jij ze straks een verrassing komt brengen!

Mijn vader maakt een karretje voor julliel
Joepie! Hoera!
Ik vraag me af waarom hij ineens zo aardig doet!

Ik weet het niet! Ik heb julllie in ieder geval gewaarschuwd!

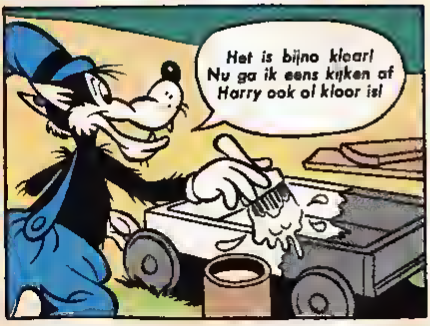
Het is bijna klaar! Nu ga ik eens kijken of Harry ook al klaar is!

Oef! Dat was een heel karwei!
Keurig! op tijd! Ik heb ze net nodig!

We zullen ze eerst eens proberen! Als ze niet werken, betaal ik niet!
Vertrouw je me soms niet?
OEPS!
Door! Ben je nou overtuigd?
ZOEF!
Eén magneet stap ik in het korretje en de andere houd ik! Hihi!
Zeg maar tegen je biggevriendjes dat ze hem op de heuvel moeten gaan proberen!
Oh, wat leuk, vader.
Vader zei dat jullie hem op de heuvel moesten proberen!
Hmm! Ik vraag me af waarom!
Kom, jongens!
Hij is groot genoeg voor ons allemaal om er een ritje in te maken van de heuvel af!
En toch heb ik nog steeds het gevoel dat er iets mis is!
Ik zal ze één keer ongestoord laten rijden! Dan pak ik de magneet en .. dan .. heb ik ze!
Dat was leuk! Laten we nog eens gaan!
En toch vertrouw ik het niet!

En, nu is het mijn beurt! Opgepost!
Door heb je vader met een magneet!
We goon ochter-uit de heuvel weer op!
Kom moar hier, biggetjes! Tegen de notuur kunnen jullie toch niet op!
Biggetjes trekken mij altijd oon!
Er moet een magneet oon dit korretje zitten! We moeten hem om zien te draoien!
Kloor is Kees! Ik heb hem al omgedraald!
Ik heb geprobeerd voder te vertellen dat een magneet twee palen heeft — één trekt voorwerpen oon en de andere stoot ze af! Deze magneet stoot nu af!
Ze gaan er vondoor!
Jij hebt me nog niet voor die magneet betoald! Ik wil dat mijn tuin eindelijk eens wordt opgeruimd!
Nu kunnen we zelfs de heuvel OP rijden! Voders idee wos geweldig — en het werkt prachtig!
En ik werk ook! Boh!

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

Na de terugbezorging van een verdwaalde ijsprins in zijn pooiland verblijven Pipo en zijn gezin nog een tijdje in die koude buurt om te helpen een groot gevaar te bezweren. In de baai van Roomijzië is namelijk een springfontein, die om de tien minuten kokend water uit het binnenste der aarde omhoog laat spuiten. Daardoor smelt het land van prins Broesnof, dat uit ijs bestaat, steeds verder! Om het gevaar te bestrijden verzint Pipo een soort toren, die op vier bootjes naar de fontein-plek zal moeten worden gestuurd en waarvan af dan met zware rotsblokken het gat onder de waterspiegel dichtgegooid zal moeten worden. Maar Snuf en Snuitje zijn tegen dit plan, omdat de baai dan zal dichtvriezen en ze niet meer in staat zullen zijn de parels op te vissen die er groeien...

PETRA EN DE NACHTVORST (13)

IN de nacht sluipen Snuf en Snuitje naar de etop-toren om hem te gaan vernielen Ze hebben een flinke zaag bij zich en zodra ze de toren, die zich boog tegen da etaalblauwe vrieslucht aftekent, bereikt hebben, zetten ze da zaagtanden in het hout van een der dennestammen. „Zagen, z-zagen!" zingt Snuf. „Wielewagen, Snuitje kwam th-thuis om een pareltje te vragen, pa-paral was niet thuis, ma-maar dat was niet pi-pluis . . . ch . . " „Hou op met dat onzin-gejammer!" enauwt Snuitje „Die woonwagen van de clown staat hier vlakbij! Moet je ze wakker maken met je gepiep voor hun huis! Dat zagen maakt ook te veel berrie!" Snuf baalt zijn schouders op „Jij kan m-mooi onzin klatsen!" zegt hij. „Die clown snurkt zelf veel harder d-dan ik zagen kan! Luister maar!" Dit keer heeft Snuf gelijk: als je even stil bent boor je Pipo enurken, dwaar door de wenden van de woonwagen heen! „Een reuze k-kabaal!" zegt Snuf, terwijl bij ruetig verder zaagt „Dia Pipo wordt bedankt! Het lijkt wal op hij nog h-harder snurkt dan andere!"
Dat ie waar! Pipo snurkt nooit zo verschrikkelijk hard, maar vannacht zit zijn wipneus misschien een beetje verstopt of anders is bij verkouden, wat geen wonder ie met el die dagelijkse kou op zijn vel! Hoewel Snuf en Snuitje denken dat ze door dat luide snurken vallig zijn, le dat juist niet zo! Nee, vrienden, let maar op! Petra wordt wakker door het keiharde gesnurk van haar papa!
Ze rekt zich uit en ligt een tijdje te luisteren in bet donker. Krrrrtgrrrrt-piep!" hoort ze „Mijn vader snurkt," denkt ze „Wat een berrie maakt hij! Net of hij een boomstam aan bet doorzagen is Nounou, bet kon best een beetje minder!" Petra draait zich om en trekt de dekens over haar oren Ze slaapt in Na tien minuten wordt ze weer wakker. Ze luistert en gaet dan overeind zitten. „Krrrrt-grrrrt-piep!" klinkt het nog eteeds Petra kijkt verwonderd. Ze ie het niet eens met dat bijbaborende piep-geluid „Vaders snurken," mompelt ze, „maar ze piepen niet. Het zijn geen muizen! Of zou papa Pipo de piepziekte hebben?" Petra laat zich uit haar bedje glijden, wat een moedige daad is in dit ijskoude land Ze trekt haar pantoffels aan en loopt door bet gordijn naar de plaats waar haar vader ligt te slapen. Hij snurkt inderdaad zo hard, dat de wanden arven trillen Petra besluit het geluid een beetje te dempen. Ze pekt de vergiet uit het kleine keukentje en legt die over het gezicht van haar vader. Het geluid je hier binnen nu veel zachter Maar Petra draait zich verbaasd om naar de daur Krrrrt-grrrrt-PIEP," klinkt het nog eteeds .. ze hoort het duidelijk het komt ven buiten!
Het dochtertje van de clown loopt naar het raam en schuift het gordijn opzij. Buiten kraakt het van de nachtvorst Maar bij de toren, die morgenochtend gebruikt zal worden om de fontein „de Grote Sieser" te dempan, ziet ze iets bewegen. Twee gestalten acharrelen daar rond en het gesnurk komt ven die kant, dus het is geen gesnurk
„Snuf en Snuitje zagen de toren door," mompelt Petra „Ik kan papa wakker maken, maar hij heeft bet overdag al zo druk met het avontuur, dat hij 'a nachts toch wel mag uitrueten Ik doe het zelf!" Na dit flinke beeluit trekt Petra baar dikste

ILLUSTRATIE JAN WESSELINC, GESCHREVEN DOOR WIM MEULDIJK

jas een, zet een muts op en verlaat geruisloos de woonwagen. Za rilt wel even als ze buiten komt, maar ze zet door. Opzij van de wagen ligt nog een hele stapel sneeuwhallen, die ze die middag gemaakt heeft. De nachtvorst heeft za keihard hevroren . . . Om mee te spelen zijn ze dus niet meer geschikt. Misschien wel om er akelige lastposten mee te bestrijden. Petra neemt een paar van die ijshallen in haar handen. „Ik kan morgenochtend wel uitslapen," denkt ze. „Dan kom ik geen nachtrust te kort. Ik kan deze tijd zo goed gebruiken." Ze richt en mikt . . .

Snuitje bukt zich net om duidelijker te kunnen zien hoever Snuf al opgeschoten is met het doorzagen ven de ene toran-pijler. „Je schiet niet hard op!" moppert hij. „Veel kabaal en weinig zaagsel en . . . hela . . .! Wat was dat?" — „Heel g-gewoon!" zegt Snuf, „dat hout is arg h-hard, zie je!"

„Dat bedoel ik niet!" snauwt Snuitje. „Er soos wat over mijn hoofd!" Snuf begint te lachen. „Nou, jij bent ook b-heat in je taal!" zegt hij. „Man het is toch geen soos! Je moet s-suisde zeggen, hoor! Je moet altijd . eh . hela, wat was dat! H-help, er bloes wat in mijn hals!" Dit keer heeft Snuitje geen tijd om ta zeggen dat bloes niet goed is en dat je blias moet zeggen, want de derde ijsbal raakt hem onder zijn kin; Petra is eindelijk klaar met bijrichten. „Kwek!" roept Snuitje. „Auw! Kijk uit, er wordt geschoten!" — „Onzin!" schreeuwt Snuf. „Ik h-heb helemaal geen knknal gehoord! Bang! Auw! Me neus! Ja, is het nou uit met dat knalloze geschiet? M-Moeder! Auw! Wéér een! Wat een h-huil! Wie doet det?" Dat kunnen ze in het halfduister niet goed zien. De harde ijshallen blijven aan komen suizen en er zit voor het snode tweetal niets anders op, dan op te houden met zagen, zich piet op de koude grond te laten vallen an op hun buik weg te kruipen uit dit mikpunt-gehied! Snuitje kijkt nog een keer om an krijgt prompt da grootste sneeuwbal echterna gegooid, net op zijn hoofd.

„Auw!" roept hij heel hard en van die laatste schreeuw wordt Mammaloe wakker. „Kabaal huiten in de nacht is niet pluis!" mompelt ze. „En Petra ligt niet in hear bed! Ohoh, wat een ondeugd!" Ze schuift het reampje open en ziet net hoe Petra iets wegsmijt. „Petra!" roept ze. „Kom dadelijk binnen! Dit is toch geen tijd om sneeuwballen te gaan staan gooien! Foei! Stout kind!" Petra zegt niets. Ze heeft Snuf en Snuitje verdreven. Daer ging 't om. Als Pipo de volgende morgen huiten komt an naar zijn toren loopt, zet hij grote ogen op. Er zit een grote zaag een eindja in een van de hoek-stammen, gelukkig niet diep genoeg om het schade te kunnen noemen. In de sneeuw ziet hij voetafdrukken van Snuf en Snuitje. „Sapperdeflap!" mompelt Pipo, „wie heeft dat stel vernielers net op tijd weggejaagd?" „Pipo!" roept Mammaloe uit de woonwagen, „ik kan Petra niet wakker krijgen! Ze was vannacht huiten aen het sneeuwballen gooien! Snap je nu zo'n kind?"

„Ja, Mammaloe!" roept Pipo terug, die nu meteen alles snapt, „ik begrijp er zoveel van dat ons kind een reuzemeid is! Laat haar maar lekker uitslapen, ze heeft dit avontuur gered! Jipsekeejoepie!"

Volgende week:
EEN IJSELIJK WERK!

WALT DISNEY

Knabbel en Babbel

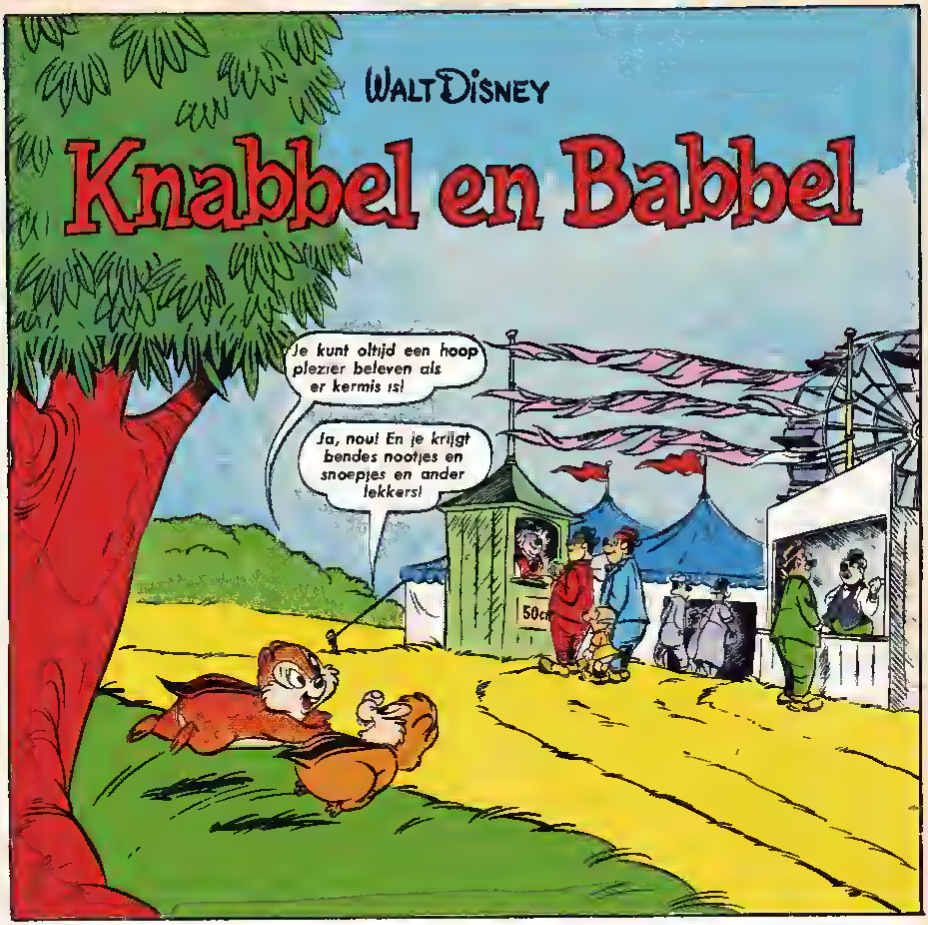

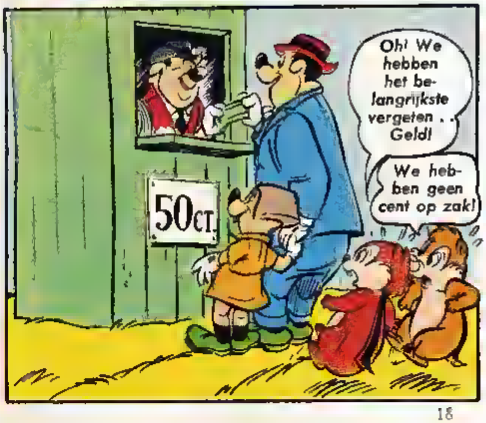

Als u dit kleine ballonnetje met een pijltje stuk gooit, wint u de prijs!
Dat lijkt me moeilijk!
Iedereen probeert 't, maar niemand wint!
Kijk eens! Een pijl! Wat doen we ermee?
Ik weet 't niet! Het helpt ons toch niet!
Hé, is dat niet Herman Hazelaar met ons vriendinnetje, Jasientje?
50ct
Jo! Hij heeft meer eikels dan geld, maar eikels hebben hier niet veel!
Dag, Jasientje!
Kijk eens wat ik gevonden heb?
Laat mij eens zien!
Wat een gevaarlijk ding is dat! Gooi maar gauw terug, Hermon!
Daar goot-ie!
Oei! Moet je eens zien!
'n Meesterschot!
Midden in de roos!
PANG!
?
?
Wie heeft dat gedaan?
Dat diertje!

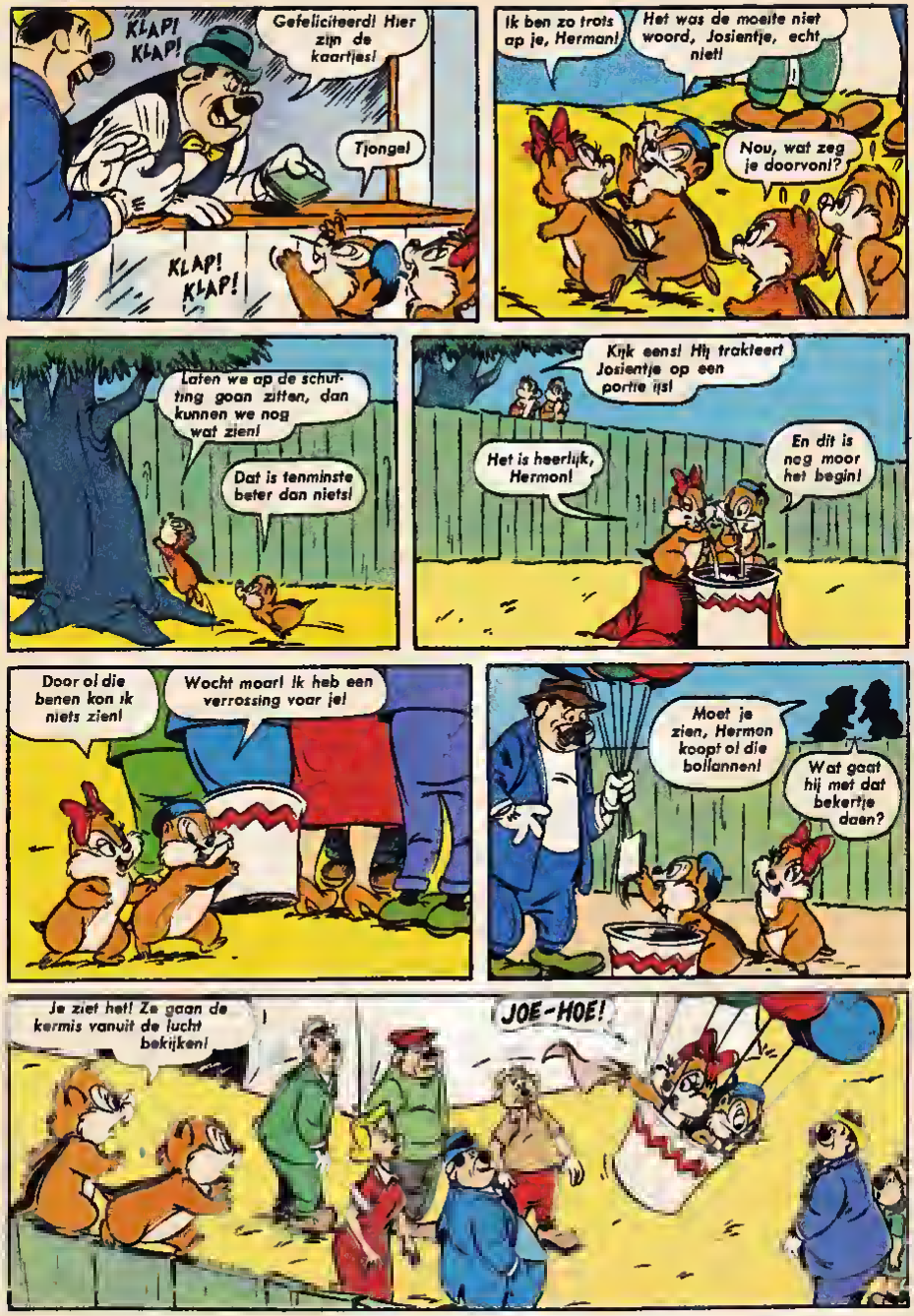
KLAP! KLAP!
Gefeliciteerd! Hier zijn de kaartjes!
Tjonge!
KLAP! KLAP!
Ik ben zo trots op je, Herman!
Het was de moeite niet woord, Josientje, echt niet!
Nou, wat zeg je doorvon!?
Laten we op de schutting gaan zitten, dan kunnen we nog wat zien!
Dat is tenminste beter dan niets!
Kijk eens! Hij trakteert Josientje op een portie ijs!
Het is heerlijk, Hermon!
En dit is nog moor het begin!
Door ol die benen kon ik niets zien!
Wocht moar! Ik heb een verrossing voar je!
Moet je zien, Hermon koopt ol die bollannen!
Wat gaat hij met dat bekertje daen?
Je ziet het! Ze gaan de kermis vanuit de lucht bekijken!
JOE-HOE!

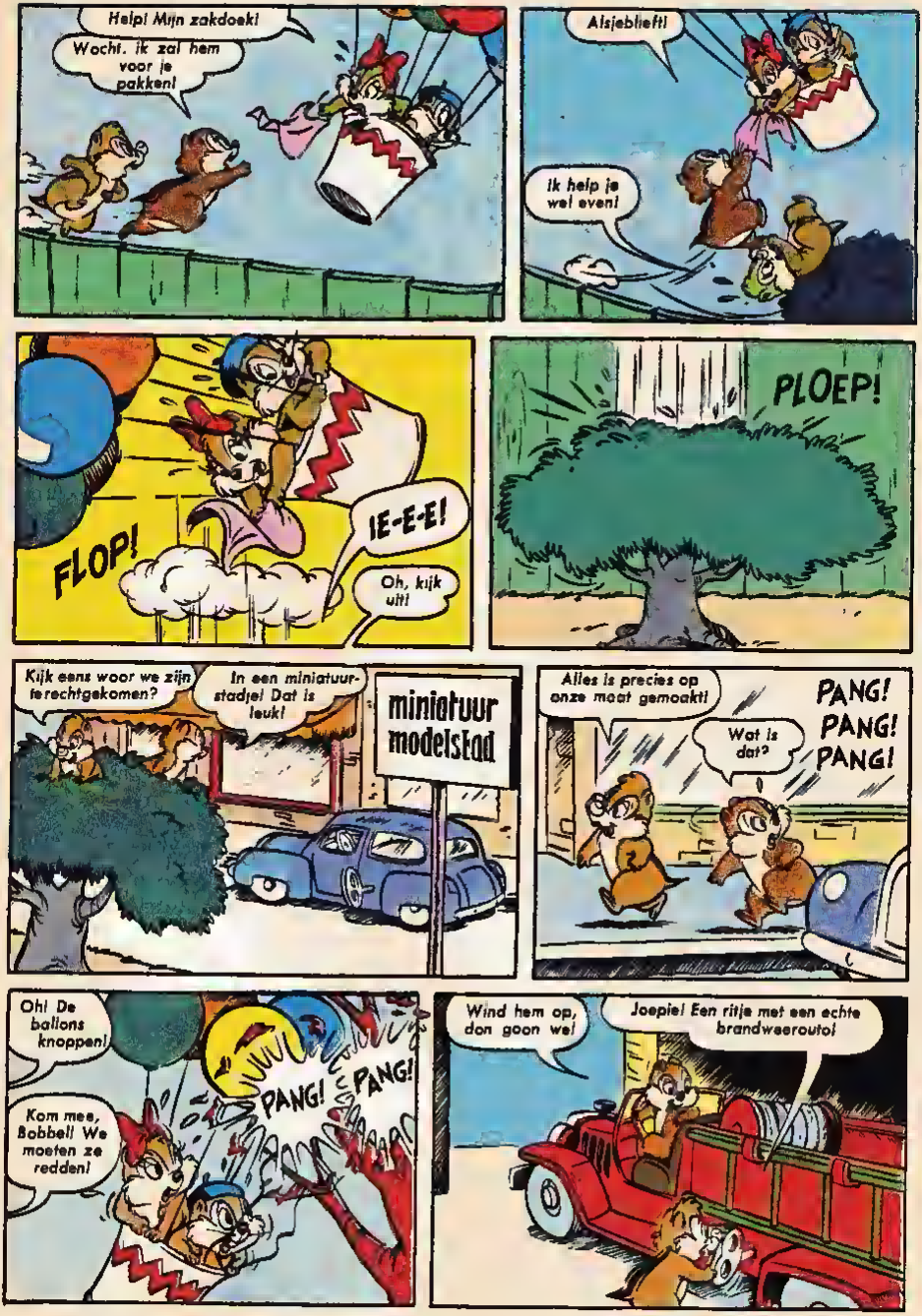
Help! Mijn zakdoek!
Wacht. ik zal hem voor je pakken!
Alsjeblieft!
Ik help je wel even!
FLOP!
IE-E-E!
Oh, kijk uit!
PLOEP!
Kijk eens waar we zijn terechtgekomen?
In een miniatuur-stadje! Dat is leuk!
miniatuur modelstad
Alles is precies op onze maat gemaakt!
Wat is dat?
PANG! PANG! PANG!
Oh! De ballons knoppen!
Kom mee, Bobbel! We moeten ze redden!
PANG!
PANG!
Wind hem op, dan gaan we!
Joepie! Een ritje met een echte brandweerauto!

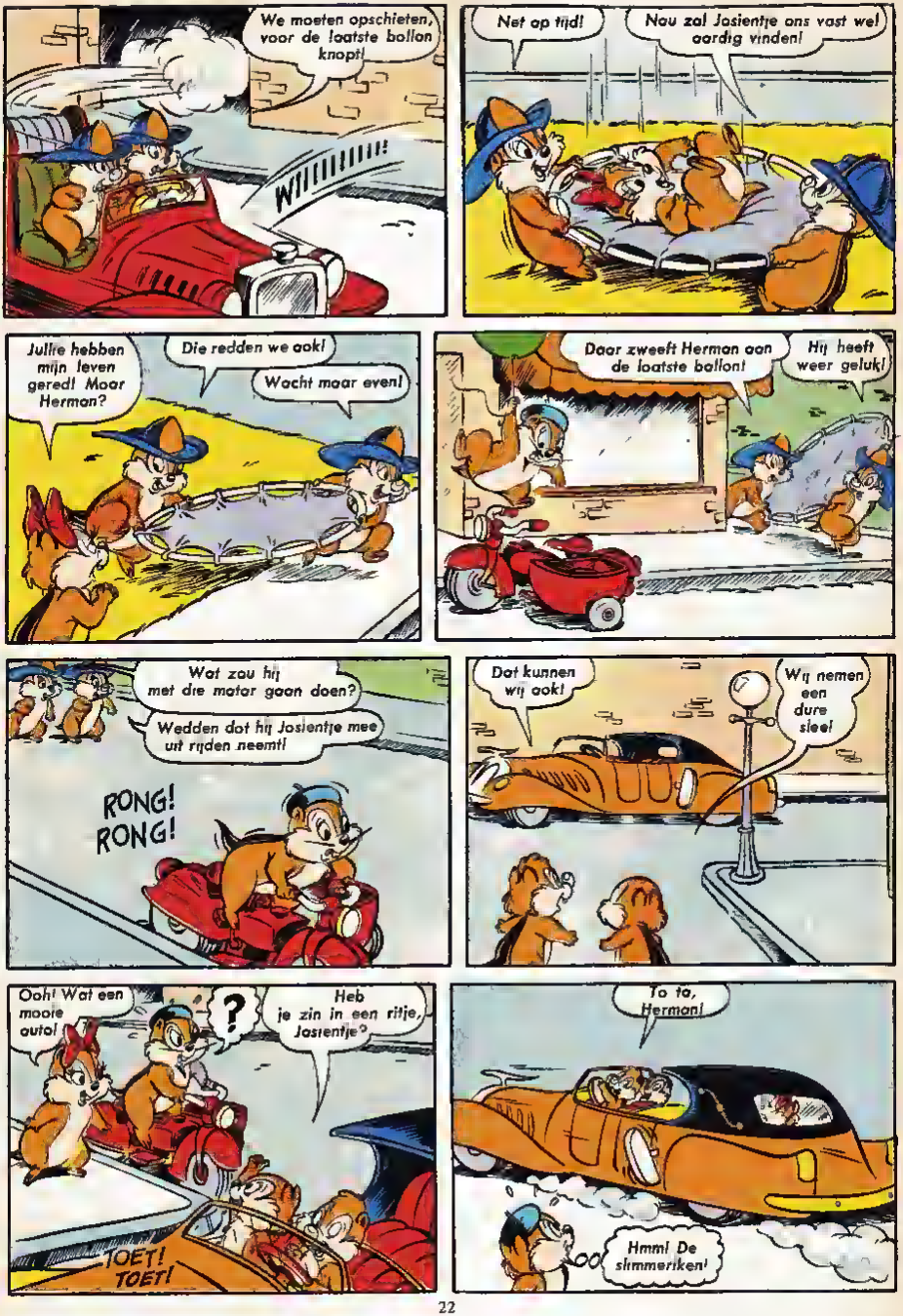
We moeten opschieten, voor de laatste ballon knapt!
WIIIIIIIIII!
Net op tijd!
Nou zal Jasientje ons vast wel aardig vinden!
Jullie hebben mijn leven gered! Maar Herman?
Die redden we ook!
Wacht maar even!
Daar zweeft Herman aan de laatste ballon!
Hij heeft weer geluk!
Wat zou hij met die motor gaan doen?
Wedden dat hij Jasientje mee uit rijden neemt!
RONG! RONG!
Dat kunnen wij ook!
Wij nemen een dure slee!
Ooh! Wat een mooie auto!
?
Heb je zin in een ritje, Jasientje?
TOET! TOET!
To to, Herman!
Hmm! De slimmerikken!

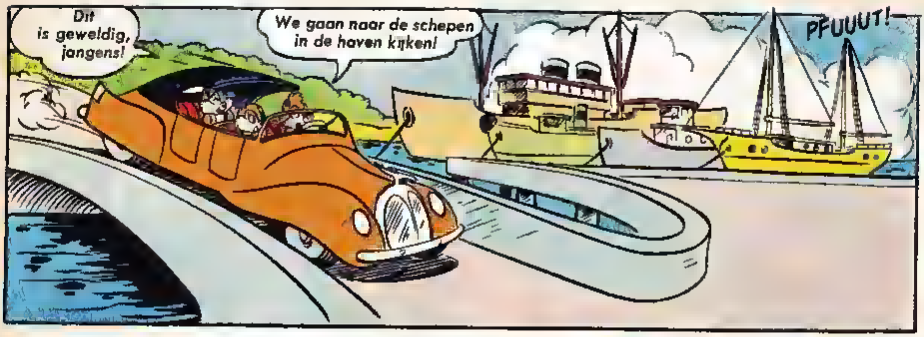
Dit is geweldig, jongens!
We gaan naar de schepen in de haven kijken!
PFUUUT!

Ooh, kijk eens wat een mooi jacht!
(Slik!) Kijk eens wie daar staat!

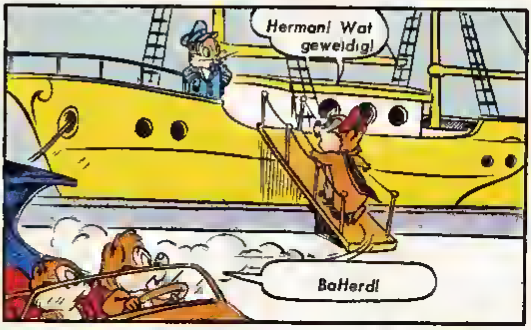
Herman! Wat geweldig!
Bah!erd!

Wat kunnen we daar nog aan doen?
Er valt niet veel meer aan te doen!

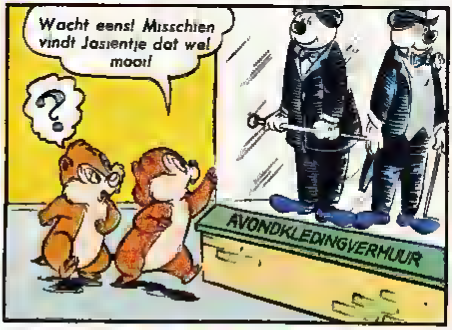
Wacht eens! Misschien vindt Jasientje dat wel mooi!
?
AVONDKLEDINGVERHUUR

Waar gaan we nu heen?
Naar het park! Ik heb 'n idee waardaar we zeker zullen opvallen!

We doen het met de instrumenten van die muziektent!
Ik hoop dat ze van muziek houdt!

Oh, jongens, wat geweldig!
Vind je 't mooi, Josientje?
VROEM PLUNK
KLAP! KLAP! KLAP!
KLAP! KLAP!
Ik schijn de enige niet te zijn!
KLAP! KLAP!
Dit is het leukste van de hele kermis!
Die diertjes zijn echt muzikaal, zeg!
Heb je ooit zoiets gezien?
Ik ben de eigenaar! Wat denken jullie van een vaste baan hier?
Tjonge!
Zet hier je handtekening!
Ik ben echt trots op jullie!
En ik dan?
Ach, ik kan jou ook eigenlijk wel gebruiken!
Ik doe alles wat u wilt!
En dus . . .
Uit de kunst, jongens!
Ja! Maar ik zit mooi in de boot met dit baantje!

ditjes en datjes van Donald Duck

Toekomstgrammofoon

Mijnheer Colin Masin in Engeland heeft aen heel bijzondere grammofooplatenspeler gemaakt. Hierop moeten ook speciale platen gedraaid worden, want. . . als je de platenspeler aansluit op een televisietoestel, dan . . . hoor je niet alleen de muziek die op de plaat staat, meer je ziet ook de uitvoerende artiesten op het televisiescherm verschijnen.
Ongetwijfeld zal deze platenspeler ven de toekomst een grote omwenteling in da grammofoonplatenindustria teweeg brengen . . .

Avondschool

In hat graafschap Kent in Engeland zijn sommige scholen tegenwoordig ook 's evonds open. In een paar lokalen kunnan de leerlingen dan hun huiswerk maken. Het is namelijk gebleken dat verscheidena kinderen thuie niet rustig aan de opgegeven taak kunnen werken. Zij hebben dikwijls geen eigen kamertje of worden door de televisie te vael afgeleid.

Heb je die al?

Dit is een postzegel uit een eerie van vijf stuks, waarvoor postzegelverzamelaars over de hele wereld bijzonder veel belangstelling hebben getoond.
Het gevolg hievan was dat de Engelse posterijen 15 miljoen ven deze zegels meer hebban laten drukkan dan oorspronkelijk hun plan was.
Er is nog een tweede bijzonderheid omtrant deze zegels op te merken.
Tot het verschijnen ven deze sarie heeft men in Groot-Brittannië nooit naast 't portrat van de koningin een afbeelding van een ander persoon op postzegels geduld.
Hier is echter met deze traditie gebroken.
Links op de zegel zie je het portret van de beroemde toneelschrijvar William Shakespeare die op 23 epril 1564 in Stradford-on-Avon werd geboren, 400 jaar leter werd ter gelegenheid van dit feit da serie met afbeeldingen van toneelfiguren uit Shakespeere's stukken uitgegeven. Op de hier afgebeelde zegel zijn dat Romeo en Juila

Onze vijftienjarige vriend Douwe uit Terneuzen vraagt ons op gewapend papier (is dat het wapen van Terneuzen, Douwe?) of het nu werkelijk wel mogelijk is om met behuip van een bandreeorder en een koptelefoon in je slaap alla lessen te leran. Het zou het leven van een scholler wel veel aangenamer maken.
Wij hebban da uitvindar van dit nieuwe leersysteem, meneer Bellini in Italië, om meer bijzonderheden gevraagd, maar hij zwijgt in alle talen.
Probeer het leren dus voorlopig nog maar op de oude, beproefde manier te doen, Douwe. Als je goed je beet doet, slaag je vast en zekar!

Leren in je slaap?

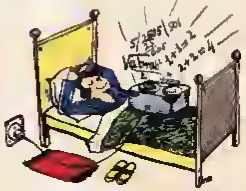

De stekelbal

Wat loopt daar plomp
En draagt zo fier
Zijn zilv'ren pennepuntjes?
Wie snuift en wroet in 't slepend blad
En rept zijn pootjes over 't pad
Zo innig in zijn nopjes?
Wie graaft zijn varkenssnuitje zwart
En weert zich in de nacht zo hard?

Wel, 't is mijn vriend
De scharrelaar,
Zijn rug vol pennetopjes.
Hij slaapt als anderen wakker zijn,
Maar 's nachts doorkruist hij zijn domein,
Hij doet recht-toe, hij doet niet vroom,
Verschalkt de kevers in hun droom,
Zijn lijfwacht is zijn stekeljas,
Det sperenvel komt goed ven pas! N. D.

de NAAMLOZE VALLEI

Geschreven door
TIM MARAN

Illustratie:
HANS KRESSE

Door de nacht reed Tim Mc Kee; en de nacht werd dag en hij reed voort en voort; weer werd het avond en ze waren beiden doodop, Tim en zijn witte merrie Bessie. Hij gunde haar wat rust en probeerde zelf wat te slapen, maar het ging niet - rusteloos maalde het door zijn hoofd: „Ik moet opschieten, opschieten..." Er hing zoveel van af. Hij moest de Cherokees de vredesboodschap brengen, en tegen de ziekte, die onder hen heerste, had hij in zijn zadeltas

HET GELE PULVER

EVEN na middernacht klom hij alweer op een onwillige Bessie en reed, suizebollend van slaap en oververmoeidheid, verder. Een dikke uil zond hem een spookachtig: „Oehoeoeoe..." achterna.

Vroeg in de ochtend werd hij opgevangen door een krijgsbende Cherokees. De stilte werd plotseling aan flarden gescheurd door tomeloos krijgsgehuil en de roffel van toestormende

paardehoeven, en het volgende ogenblik was Tim aan alle kanten ingesloten door opkolkende stofwolken, waarin mustangs trappelden en steigerden, en woestbeschilderde gezichten hem toeblaften. Als het weerlicht bracht Tim het vredesteken, terwijl hij in de andere hand een lap soepelgeklopt boombast toonde, waarop onbegrijpelijke tekens waren geschilderd. Dit had zijn vriend Springend Hert, de jonge Cherokee die in Georgestown was achtergebleven, hem meegegeven als een soort vrijgeleidebrief. Met een snauw rukte een der roodhuiden, waarschijnlijk de aanvoerder, het hem uit de hand en opgewonden kakelend verdrongen de anderen zich eromheen. En toen wist Tim dat het gevaar was geweken, want welkswaar wierp de Cherokee hem een moordlustige blik toe, maar tezelfder tijd snauwde hij de anderen toe hun wapens te laten zakken. Ze namen hem als een gevangene tussen zich in. De woesteling die zich als haantje de voorste gedroeg, rukte bovendien Tims geweer weg. „Kijk uit, hij is geladen," waarschuwde Tim nog, maar de vent verstond het met, ofwel hij moest verschrikkelijk eigenwijs zijn, in elk geval klonk er, toen ze met z'n allen in een dicht aaneengesloten groep weggaloppeerden, opeens een donderende knal. Nu kenden de Indiaanse mustangs het geluid van een geweer niet van zo dichtbij, daarentegen konden zij erg goed op hol slaan. Van het ene ogenblik op het andere veranderde de grimmige krijgsbende in een kolossale circusvoorstelling. Drie Indianen lieten zich zo verrassen door de capriolen van hun paard, dat ze als volleerde clowns over de grond kopje-buitelden, twee anderen smakten met zo'n vaart op elkaar, dat de knal van hun schedels tot ver in de omtrek te horen moest zijn geweest en zij er daarna allebei merkwaardig scheel uitzagen. Tim sloot krampachtig de ogen om maar niets te hoeven zien waar hij om in een schaterlach zou uitbarsten — dat leek hem onder de gegeven omstandigheden niet erg verstandig.

Eindelijk bereikten ze het Cherokeedorp aan het Pee Koo'heani-meer. Zij werden verwelkomd door woedend hondengeblaf, dat het hele dorp op de been bracht. Als eerste zag Tim natuurlijk weer een welbekende gestalte naar voren dringen: twee gele aprietvlechten in volle Indiaanse oorlogsuitrusting. „Zo, ben je daar weer?" kwetterde Martjes doordringende ruziestem, „Heb je Bubbel wéér niet meegenomen? Ik wou 'm muizen laten proeven. En boomwurmen. Lust je die? Hoe is het met Tante? Ik heb 'n tand verloren met vechten — kijk, hij hangt bij de andere beretanden aan dit touwtje!"

Tim kreeg de tijd niet om iets terug te zeggen. Hij werd van Bessie's rug gesleurd en de woesteling van een krijger duwde hem voor zich uit in de richting van het „Huis der Geesten", het raadhuis van het dorp. De hele menigte volgde, Martje natuurlijk voorop, omstuwd door een hele drom dorpsschooiertjes, waarvan zij kennelijk opperhoofd was geworden.

In korte tijd was de raad bijeen: de sachem Flitsend Mes, zijn Raad van Wijze Ouden, de medicijnman, de rest van het enorme bouwwerk was mudvol krijgers, die een dikke, muffe roofdierlucht uitwasemden en broeierig naar Tim loerden. Onder al deze ogen stond hij kranig rechtop, zoals Pa hem geleerd had, altijd als *man* te staan.

Lange tijd bestudeerde Flitsend Mes de lap met de primitieve tekens die zijn jongste zoon,

Springend Hert erop had gekrabheld. Daarna ging de lap de hele raad langs Een dik stilzwijgen heerste in het „Huis der Geesten" Toen gaf de sachem een teken Uit de neergehurkte rijen der krijgers stond een jonge kerel op, met een hard, hoogmoedig gezicht Het was Zwarte Havik, zijn oudste zoon Deze ging naast Tim staan om als tolk dienst te doen En de sachem bevat „Dat het jonge bleekgezicht spreke!"

En Tim vertelde. Alles Hoe hij Springend Hert, dia de ziekte op het lichaam had, stilakem bij de oude dokter Salomonson had gebracht Dat uit diens onderzoek was gebleken dat de ziekte maar van een heel onschuldige aard was Maar de blanken hadden gedacht dat het een heel gevaarlijke, dodelijke ziekte was, die gemakkelijk van de ene mens op de andere kon worden overgebracht Dit had hen erg bang gemaakt, daarom waren alle blanken weggetrokken uit het Indiaanse gebied en hadden ze zelfs geschoten op iedere Cherokee die zich bij hen in de huurt vertoonda Maar nu was de waarheid aan het licht gekomen Alle narigheid en onheil waren voor niets geweest — De Indianen gromden woedend Maar Tim ging nóg rechterop staan. „Ik," zei hij dapper en vol vertrouwen, „ben door mijn Pa gestuurd Uw zoon Springend Hart, is daarginds gebleven, mijn Pa zorgt arvoor dat hem niets overkomt Hij zal ook genezen bij u terugkomen want onze dokter behandelt hem En onze dokter heeft mij ook geneesmiddelen voor u meegegeven en gezegd wat u moet doen om van de ziekte af te koman Maar vooràl ben ik gekoman om u te vragen, da krijgsbijl te begraven. Er zijn fouten gemaakt Maar fouten kunnen worden goedgemaakt Mijn Pa zal naar kolonel Coffee gaan, dat is het opperhoofd der Blauwjassen (Indiaanse benaming voor soldaten) en alles wat mijn Pa doet, is goed Mijn Pa wil vreda tussen de Cherokeea en de blanken." Tim dacht even na „En ik," voegde hij er als slot aan toe „Ik ook Springend Hert is mijn' broeder" Hij keek de sachem recht in diens scherpe, onderzoekende ogen „Ik wil geen oorlog tussen het volk van Springend Hert en mijn volk."

Eén ogenblik was het verschrikkelijk stil Toen legde Zwarte Havik, de hoogmoedige, norse krijger, zijn hand op Tims schouder; het was een gebaar alsof hij hem in bescherming nam en tegelijk bewonderde En hij bracht Tims laatste woorden over aan de Cherokees „Het jonge bleekgezicht," sprak hij „heeft het hart van Hiawatha: da ridderheld Manito, de Grote Geest, staat niet toe dat een goede daad verloren raakt Het is het kostbaarste zaad in de akker van het mensenbestaan Het zal daarom beschermd en gevoed worden, opdat het krachtig groeie en vrucht drage Om wat dit jonge bleekgezicht heeft gedaan, gebied ik, Flitsend Mes, hoofdman van de Schildpad-clan der berg-Cherokees," en zijn woorden vielen als hamerslagen, ‚dat alle krygshandelingen en vijandelijkheden van de zyde der Cherokees worden gestaakt teneinde de bleekgezichten de gelegenheid te geven van hun goede vredeswil blijk te geven Höwgh!"

Het was of er tonnen rotsblokken van Tims schouders waren gevallen Zijn taak was vervuld De oorlog was tegengehoudan De rest lag aan de blanken .

Hij ward als een vorstelijke gast behandeld Hij kreeg zelfs een algen hut toegewezen, maar denkend aan de waarschuwing ven dokter Salomonson over het besmettingsgevaar, wimpelde hij het aanbod af en verkoos het in de open lucht te slapen Wel liet hij zich een stevige maaltijd smaken Daarna strekte hij zich uit aan de rand van hat dorp, in de schaduw van een boom, en tuimelde weg in een bodemloosdiepe slaap Hij sliep de hele middag, zowat bawusteloos van uitputting Jonge gezonda knullen kunnen een boel verstouwen, maar daarna kunnen ze ook slapen of ze alle tijd van de wereld hebben En het werd avond en nacht en Tim bleef maar maffen

Toen hij eindelijk ontwaakte, was het ochtend. In de hosrand piepten slaperige vogeltjes Roerloos, in kleurmakerszit, zat er een dulstere gestalte bij hem- Het was de medicynman Zijn naam luidde Hatha'wenok, dat betekent Hij, die met de Geesten danst Een man in de kracht van zijn jaren, gespierd an braadgeschouderd, maar met een gezicht dat er oud an vermoeid uitzag Hij zag dat het jonge bleekgezicht ontwaakte Maar paa toen Tim overelnd was gakoman en zich flink bad uitgerekt, zal hij, maar zonder glimlach „En nu moet het jonge bleekgezicht mij zeggen hoa de ziekte genezen kan worden "

„Ik zou eerst wel wat willen eten," zei Tim daarbij veelzeggenda gebaren naar zijn mond an buik makend Nu, dat kon gebeuren En terwijl hij bij wijze van luchtig ontbijtje met een kolossale maaltijd zijn hulkende honger het zwijgen opiegde verzamelde zich een hele menigte belangstellenden om hem en de medicijnmen heen Natuurlijk bevond Martje zich daar ook onder Ze had het gezicht van een oorwurm — een oorwurm met oorlogsbeschildering

Eindelijk kon Tim geen pap meer zeggen an toen maakte hij zich op om Hatha'wenok de adviezen van dok Salomonson over ta brengen Eerst haalde hij zijn zadeltas, waarin hij het gele pulvar had gestopt dat da dok hem had meegegeven „Kijk," legde hij da medicijnman moeizaam uit, want hij sprak vrijwel geen Indiaans an Hatha'wenok was ook geen kampioen in de taal der blanken, „dit hier moeten we in een pot smelten En dan de pustjas an wondan openkrabben — snapt u? Zó, krabben met een harde borstel, en dan dat gele papje erop En o ja u moet alle kleren verbranden anders komt er geen einde aan de ziekte En liever ook uw hutten uw slaaphuldan, alles wat besmet kan zijn. Kunt u me volgen?"

De hele vergadering had het gezicht vol diepe denkrimpels, maar het was duidelijk dat niet eén roodhuid ar een biet van snapte En Zwarte Havik, de enige dia de teal der blanken een beetje behearste, was in geen velden of wegen te bekennen In zijn nood wendde Tim zich tot Martje Maar deze kwaakte anijdend „Als ik gek ben! M'n Indiaanse kleren verbranden, poèh!" En zij krabde zich verwoed ondar haar vleze buckskinbloes, want natuurlyk liap zij al lang met da ziekte rond

„Martja," smeekte Tim, „we moaten da Cherokees tonen dat wij hen willen en kùnnan helpen Hen vertrouwen is zo belangrijk voor de vrede!" — „Ik wil geen vrede!" snauwde Martje „Het werd juist zo spannend"

„Vrede," vervolgde Tim, „betekent dat wij wear terug kunnen naar de Naamloze Valiei. Ma en Pa en da jongens en jij en ik "

Martjes gezicht betrok, zij wilde zich groothouden, maas vóór zij het wist, had zij al gemummald „Terug? Naar Tante en Bubbal?" Tim zei vlug „Ja. En dan krijg ja weer bassentaart in plaats van muizen an wurmen," Martje knikte versuft „En die Indiaanse kleren van jou nou ja, dan mag jij die ena, blauwe blouee van me hebben, en " Op slag kreeg Martjes gezicht weer een belangstellende en behzuchtige uitdrukging „Ik moet geen bloes," zei ze onverschillig „Ik doe het als ik je geweer krijg " Tim werd vuurrood, maar niet van vreugde Hij schreeuwde „Weet je wat je bent? Een afschuwelijke, nare, valse meid — dáár! Ja hebt niets voor een ander over En dan onze Ma, die de hele dag tranen mat tuiten huilt " — „Huilt Tante?" vroeg Martje beduusd „Waarom huilt ze?" — „Om joù natuurlijk!" schreeuwde Tim, wltheet ven woede „Omdat za van jou houdt en jou terug wil hebben an "

„Hul-huilt Tante om mij? H-houdt ze dan z-zoveel van mij?" zei Martje klemtjas Opeens begonnen haar lippen te bibberen Maar Tim zag dat met Hij schreeuwde woest in haar gezicht „Ja natuurlijk houdt Ma van jou! En iedereen thuis Moet je Pa zien, dia is halemaal geen mens meer, zit maar voor zich uit te koekaloeren, lust geen eten, slaapt niet meer — niks Maar dat kan jou niets schelen, hè? Als jij maar plezier hebt En jij — jij hela, waar ga je naar toe? Martje, kom terug! Màrtje !"

Maar het woeste, oorlogszuchtige Indiaentje met de gele sprietvlechten was al huilend weggehold De hela kudde dorpsschoolertjes was haar vol sympathie achterna gedraafd, maar zij schold ze zo woedend weg dat ze beteuterd bleven stean Tim keek haar na Meiden, kon ja daar nou ooit uit wijs?

Daar stond Tim nu. De medicijnman wachtte, de roodhuiden wachtten Er maest iets gebeuren — snèl!

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

WAT ZULLEN WE NOU HEBBEN?!
OOOOOO!
WE RIJDEN RECHT DE RIVIER IN!
SAKKERLOOT, WAT EEN RIJDER! DAT DOE IK HEM NIET NA.
ZO. HM. ZELFS DE POLITIE DOET ME DAT NIET NA.
DAT WAS EEN GEWELDIG STAALTJE VAN RIJKUNST? AL ZEG IK HET ZELF. ZAG JE, HOE IK DIE BRUG NAM, JONGE VRIEND?
HOU OP! IK BEN ER NOG NIET OVERHEEN!

BOVENDIEN KUNT U ZELF NIET ZO RIJDEN. DAT DOEN DE HANDSCHOENEN, DIE HEBBEN HET STUUR VAST.
ZO IS HET NU ALTIJD: ALS DE HANDSCHOENEN IEMAND MISHANDELEN, KRIJG IK DE SCHULD EN ALS IK IETS GOED DOE, KRIJGEN DE HANDSCHOENEN DE EER.
DOE ZE DAN UIT! DAN WETEN WE TENMINSTE, DAT U BAAS BENT OVER UW EIGEN HANDEN.
NATUURLIJK BEN IK DAT. KIJK MAAR. IK DOE ZE EENVOUDIG UIT EN...
HÈ, WAT KNELLEN ZE. HET LIJKT WEL, OF ZE NIET VAN M'N HANDEN AF WILLEN.
OEI, DAT BEVALT ME NIET. HOUD VOL, HEER OLLIE! ZAL IK U HELPEN?
WELNEE, DAAR GAAN ZE AL. EEN BOMMEL LAAT ZICH NIET DOOR EEN STEL HANDSCHOENEN OP DE KOP ZITTEN, HOOR!
HÈ! GAAT U WEER... R-RIJDEN?!
NATUURLIJK. IK ZAL LATEN ZIEN, DAT IK HET OOK ZONDER HANDSCHOENEN KAN.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.